Armored Saint

OLD SCHOOL IS BACK

by Igor Horvat

Kroz povijest ovog legendarnog heavy metal banda iz Los Angelesa, vodi nas njihov bassist, Joey Vera.

Bok Joey! Odakle zoveš?

Iz svoje kuće u Los Angelesu.

Kako je danas tamo?

Uhhhh, nevjerojatno je vruće. Ovo je sigurno najtopliji dan u godini.

Čini mi se da ni ovdje nije mnogo bolje... Povod ovog interviewa je vaš album koji je izašao povodom 20-godišnjice postojanja banda Armored Saint, i zato bih se više usredotočio na biografske podatke.

Nema problema!

U redu, onda se vratimo tih dvadeset godina unazad i prisjetimo kako je nastao Armored Saint.

Svi mi u bandu odrasli smo u istom dijelu Los Angelesa, što znači da se poznajemo još od ranog djetinjstva. No, dobri prijatelji postali smo onda kada smo imali oko trinaest godina. Armored Saint smo osnovali...znaš, prije toga svi smo svirali u nekakvim školskim bandovima, u kojima smo uglavnom izvodili samo obrade. Armored Saint je nastao krajem 1981. godine kada su Gonzo (Sandoval, bubnjar - op.a.), njegov brat Phil (Sandoval, gitarist – op.a.) i Dave (Pritchard, gitarist – op.a.) odlučili oformiti metal band. Ubrzo su pozvali i Johna (Bush, vokal, danas i u Anthraxu – op.a.), a ja sam došao zadnji. Počeli smo svirati po lokalnim klubovima, metal je baš tada postao iznimno popularan. Već na samom početku karijere nastupali smo s Ratt, Great White, W.A.S.P... Ulaznice za sve naše koncerte bile su rasprodane! Jednog dana, Brian Slagel (vlasnik poznate izdavačke kuće Metal Blade, op.a.) došao je vidjeti naš nastup, nakon kojega nam je ponudio da se pojavimo na njegovoj "Metal Massacre II" kompilaciji. Mi smo pristali...No u to doba on nije plaćao troškove snimanja glazbe, sve si morao podmiriti sam. Prije snimanja demoa, Brian nas je upoznao s Billom Metoyerom (poznati metal producent - op.a.) s kojim smo snimili četiri pjesme: "Lesson Well Learned", "On The Way", "Can U Deliver" i "Stricken By Fate". "Lesson Well Learned" smo iskoristili za već spomenuti "Metal Massacre II". Kompilacija je izašla, svirali smo još nekoliko mjeseci da bi 1983. Metal Blade objavio naš prvi EP koji su činile tri pjesme: ponovo "Lesson Well Learned", "False Alarm" i "On The Way". Taj se EP ubrzo potpuno rasprodao! Krajem iste godine primili smo telefonski poziv od ljudi iz Chrysalis Records koji su nam ponudili da s njima potpišemo ugovor. Chrysalis je objavio naša prva tri albuma: "March Of The Saint" iz 1984., "Delirious Nomad" 1985. i konačno "Rising Fear" 1987. godine.

Iako se danas ti albumi smatraju heavy metal klasicima, major label kakav je Chrysalis tada navodno nije bio zadovoljan komercijalnim uspjehom. Je li to istina?

Točno. Nitko nije bio zadovoljan, niti mi s njima, niti oni s nama...Problem je bio u tome što smo mi u doba potpisivanja ugovora s Chrysalisom bili metal band koji je karakterizirao sirov i energičan zvuk. Dakle, nismo bili baš previše komercijalnog usmjerenja. Oni su željeli da se vremenom pretvorimo u novi Def Leppard, nešto što mi nikada nismo bili niti ćemo ikada biti. To je bio početak svih naših obostranih problema, pogotovo onda kada su oni shvatili da se nećemo mijenjati. Željeli su imati velikog utjecaja na razvoj naše glazbe, a rezultat je bio pomalo razočaravajući za sve. Oni nisu znali što bi s nama niti mi što bismo s njima. Najgore od svega je bilo to što smo mi uvijek djelovali inspirirani europskim metal bandovima...dakle, zvuk nam je bio prilično "europski" pa smo pod svaku cijenu željeli doći u Europu. U našoj Chrysalis fazi nikada nismo došli do starog kontinenta. Ti ljudi uopće nisu vjerovali da tamo možemo ostvariti nešto od bitnijeg značaja, smatrali su da bi naša europska turneja bila običan gubitak velike količine novca. Zato smo mi tada nastupali jedino po Americi. To je razdoblje za Armored Saint bilo izrazito negativno.

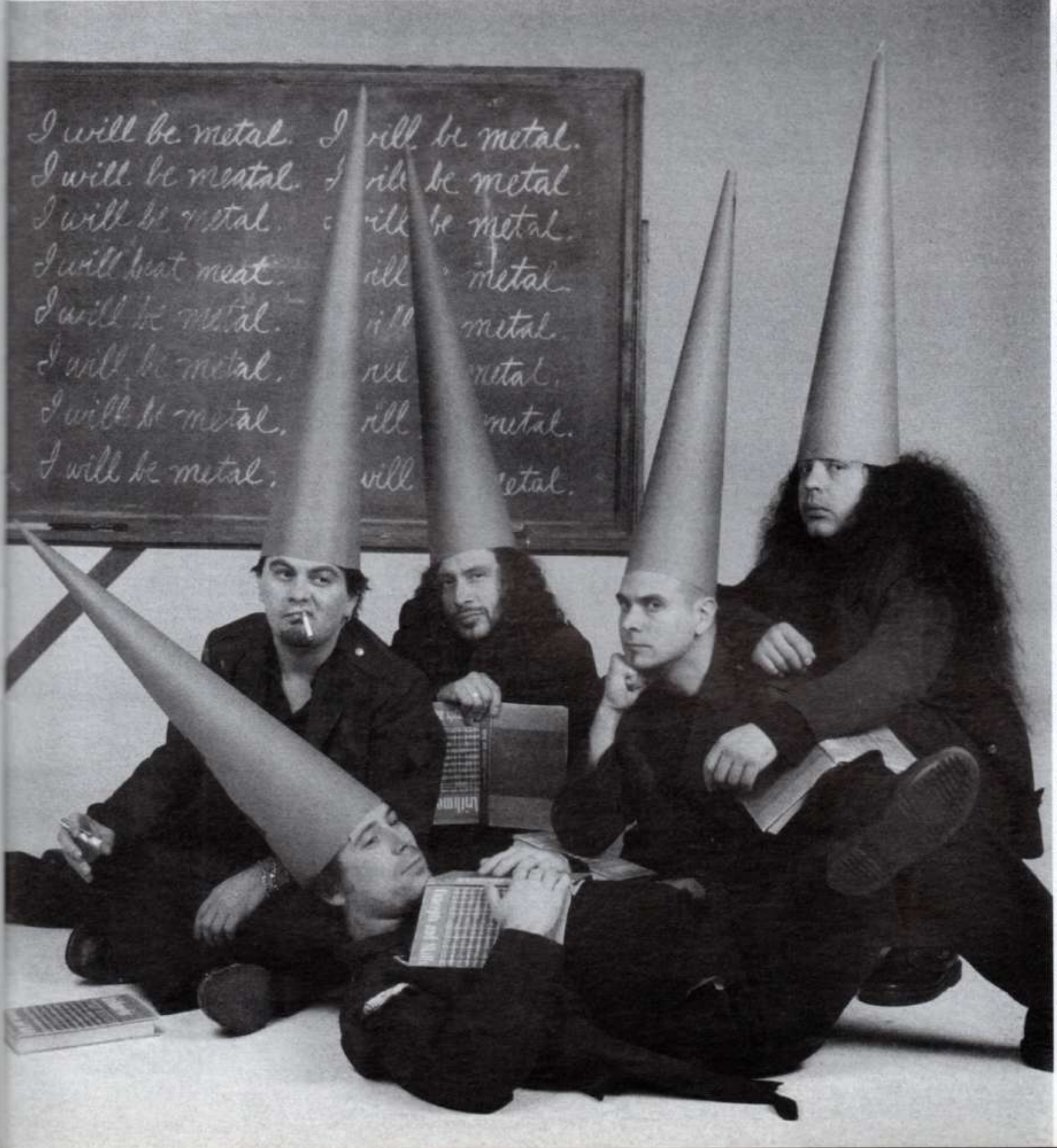

Nije teško zaključiti da je promjena izdavačke kuće bio jedini logičan potez u tom trenutku.

Naravno. Chrysalis Records smo napustili krajem 1987. godine da bismo se kratkotrajno vratili Metal Bladeu za koji je objavljen naš sljedeći, live album "Saints Will Conquer". Nakon turneje s King Diamondom odlučili smo napraviti pauzu koja je potrajala dvije godine. U tom smo se razdoblju potpuno posvetili pisanju novih stvari, snimanju demoa, traženju diskografske kuće koja bi bila dugoročnije rješenje. I tada...užas! Dave Prichard je otkrio da boluje od leukemije. Počeo je odlaziti na terapije...operacija je bila jedini izlaz. Na žalost, ona nije bila uspješna i Dave je preminuo u veljači 1990.

Pretpostavljam da je njegova smrt ostavila duboke tragove na vas ostale u bandu.

Itekako, i to iz više razloga. Dave je bio naš najbolji prijatelj, leader banda, glavni tekstopisac i gitarist! Mi smo taj tragičan događaj jako teško podnijeli. Malo tko zna da se Armored Saint raspao u tom trenutku. Nismo znali što bismo dalje... No ubrzo smo shvatili da bi bilo nepravedno i prema nama i prema Daveu odustati nakon toliko truda i neobjaviti nastali materijal. Nakon nekoliko godina izbivanja iz banda vratio nam se Phil, kojega je 1985. zamijenio naš dugogodišnji prijatelj Jeff Duncan. 1991. godine potpisali smo novi ugovor za Metal Blade i izdali novi album - "Symbol Of Salvation".

Taj album je u potpunosti bio posvećen Daveu, zar ne?

Točno. Uostalom, album je bio rezultat napornog četverogodišnjeg

rada u kojemu je Dave imao veliki doprinos. Veoma smo ponosni na taj album jer smo njime ipak uspjeli nadvladati sve poteškoće s kojima smo se susreli.

No ubrzo se pojavljuju nove...

Tako je. 1992. godine Armored Saint se ponovo raspao. "Symbol Of Salvation" je od strane medija bio odlično prihvaćen, svi su gajili velika očekivanja u pogledu njegovog uspjeha. Međutim, prodao se relativno mali broj kopija, naš management je bio jako razočaran, kao i Metal Blade...Naravno, to se odrazilo i na nas. Nastali su konflikti unutar banda, a u isto vrijeme John je dobio poziv da se priključi Anthraxu. Nakon nekoliko mjeseci razmišljanja on je prihvatio novi izazov. Tada je to izgledalo kao najbolja opcija. Nama je bilo dosta tih svađa, nešto se jednostavno moralo promijeniti. John je otišao, a Armored Saint se raspao. Nakon toga, svatko je krenuo svojim putem. Ja sam objavio solo album i radio kao session glazbenik, da bi se 1996. priključio Fates Warningu.

Nikada mi nije bilo jasno kakva je tvoja uloga u tom legendarnom bandu, tj. jesi li pravi član ili ipak nešto kao gost na albumima i turneji. Možeš li to malo pojasniti?

Prilično je komplicirano! (smijeh) Vjerojatno nisam. Ukratko, moj je utjecaj na glazbu prilično bitan, međutim ne sudjelujem u onim poslovnim odlukama vezanim za band. Meni takav odnos odgovara, na taj način uspijevam izbjeći sve moguće sukobe! (smijeh)

Armored Saint se nedavno ipak vratio na scenu. Kako je došlo do toga?

Da, mi smo se 1998. ponovo okupili i napisali nekoliko novih pjesama, onako, čisto za vlastiti gušt. Stvari su bile prilično dobre i zato smo odlučili snimiti novi album. "Revelation" je izašao na početku 2000. godine. I eto, danas smo ovdje s novim albumom "Nod To The Old School".

Taj se album sastoji od nekih raritetnih stvari, međutim, mene ponajviše raduje činjenica da sada konačno na CD-u imam i vaš prvi EP.

To je jedan od najvažnijih razloga zbog čega se ovaj album našao u prodaji. Dugi niz godina dobivali smo pitanja tipa "Kako i gdje možemo nabaviti vaš EP?". Također, naše starije demo snimke uvijek su kružile na underground tržištu. Naravno, to su većinom bile očajne kopije pete ili šeste generacije. Primili smo mnogo sugestija vezanih za te stvari s Dave Prichardom. Ta dva razloga bila su presudna za našu odluku da objavimo album koji čine raritetne i teško nabavljive snimke.

Inače, tu su i dvije potpuno nove pjesme, "Real Swagger" i "Unstable", koje, uostalom kao i cijeli povratnički "Revelation" album, dokazuju da ste ostali vjerni svom prepoznatljivom stilu.

Točno. Pri našem ponovnom okupljanju glavna nam je ideja bila da ostanemo vjerni našem stilu, korijenima...Iako danas mnogo slušamo modernu glazbu, kao npr. Nine Inch Nails, Fear Factory, Rammstein, nismo smjeli dozvoliti da ona previše utječe na naše stvaralaštvo. I dalje moramo biti kreativni, ali i žešći i brutalniji nego prije. To je ono ključno. Sve što ikada ubuduće napravimo bit će jedan logičan nastavak naše karijere: pravi heavy metal.

Hej, pa to je onda odlična vijest! Ja sam se već uplašio da će možda "Nod To The Old School" biti vaš oproštajni album.

Pa, da budem iskren, nemamo nikakve prave planove vezane za buduće albume. John će se ubrzo posvetiti snimanju novog albuma Anthraxa koji izlazi početkom sljedeće godine, što znači da će on sigurno biti zauzet narednih godinu dana. Ja radim na novom albumu Engine, inače solo projekta Raya Aldera (vokal Fates Warninga - op.a.). Novi CD izlazi u rujnu. Nakon toga, Fates Warning će pripremati novi album...Sigurno je da će i Armored Saint objaviti još pokoji album, no prvi nakon "Nod To The Old School" bi u najboljem slučaju mogao izaći tek početkom 2003.! (smijeh) Sve ovisi o našim drugim bandovima.

Kada si već spomenuo Engine, što možemo očekivati od tog novog albuma? Opet nekakvu

1983 - Armored Saint

1984 - March Of The Saint

1985 - Delirious Nomad

1987 - Raising Fear

1988 - Saints Will Conquer

1991 - Symbol Of Salvation

2000 - Revelation

2001 - Nod To THe Old School

hardcore/metal fuziju?
Stil će biti prilično sličan kao i na prvom albumu, no pjesme su ipak žešće. Prvi je CD imao previše balada. Materijal je i nešto melodičniji, a osim toga, Ray će ovaj put mnogo više pjevati! (smijeh) Neće vrištati kao prije...
Kako će izgledati postava?
Vjerojatno ista, dakle tu bi još trebali biti i gitarist Bernie Versailles iz Agent Steela i Pete Parada na bubnjevima.
Je li istina da će ubrzo i Gonzo raditi na svom solo projektu?
Gonzo je napisao nekoliko svojih stvari. Nisam baš siguran da će stvoriti nekakav projekt, no vidjet ćemo...
Vratimo se ponovo Armored Saintu. Koji je album tvoj osobni favorit?
U biti, ja imam tri favorita. To su "Delirious Nomad", "Symbol Of Salvation" i "Revelation".
"Revelation"? Malo si me iznenadio...Kako gledaš na recenzije koje je dobio vaš povratnički album? One nisu baš uvijek bile sjajne...
Ne znam...ipak se ne bih složio, mislim da su reakcije bile nevjerojatno dobre. Metal Blade mi je za vrijeme prošle promotivne kampanje ugovorio preko dvjesto interviewa, dok je Gonzo također bio veoma zauzet. Mislim da taj podatak dovoljno govori sam za sebe, a i cijeli je band bio jednostavno oduševljen zbog toga.
Koristim ovu priliku da vas pohvalim jer je tamo jedna genijalna i za heavy metal izrazito neobična stvar. Naravno, riječ je o "No Me Digas"!
Stvarno ti se sviđa? (smijeh) Razumiješ španjolski?
Ne, ali mi se jako dopada taj spoj heavy metala i meksičke glazbe. Nikada još nisam čuo nešto slično!
(smijeh) Drago mi je to čuti! Cool, man!
Eto, ljeto je došlo, s njime i festivali. Hoćete li vi svirati na nekom od njih?
Ove godine nastupamo jedino na Bang Your Head festivalu koji se održava sljedeći petak (interview je vođen 20.06.-op.a.). Nadam se da ćemo se tamo dobro provesti i da će doći mnogo ljudi. Moramo se iskupiti zbog prošlogodišnjeg otkazivanja, kada je John bio na američkoj turneji s Anthraxom.
Jesu li ti draži nastupi na festivalima ili oni manji, na vlastitim turnejama?
Ne znam, ovisi... Volim festivale, oni su uvijek odlično organizirani, nastupa još mnogo drugih poznatih bandova, ugođaj je potpuno drugačiji. Na festivalima se ne pojavljuješ svaki dan, no na manjim mjestima dođu tvoji najvjerniji fanovi, atmosfera je nekako prisnija... hmmm, mislim da mi je ona ipak nekako draža od velikih festivala...
Kako je protekla vaša zadnja europska turneja s Jacobs Dream i Brainstorm?
Bila je to odlična turneja, mnogo smo se zabavljali. Na nekim smo se mjestima pojavili prvi put, kao npr. u Grčkoj. Dečki iz Brainstorma su prilično cool... Publika je uvijek bila sjajna, pa se srećom ninašto ne mogu požaliti. Jedva čekam novi posjet Europi!
Što misliš o situaciji u kojoj se metal nalazi u tvojoj zemlji?
Čudno je to opisati, metal je u mnogim mjestima ovdje gotovo mrtav, no s druge strane...Prije nekoliko tjedana bio sam na turneji s Fates Warning, svirali smo zajedno sa Savatage. Na istočnoj obali je bilo nevjerojatno, tamo smo uspjeli rasprodati sve ulaznice. U većim je gradovima situacija odlična, što me posebno iznenadilo. Savatage u SAD-u nisu svirali već četiri ili pet godina...oni su isto old-school heavy metal band kao i mi...U biti, sve ovisi o bandu koji svira, mjestu održavanja koncerta. No, underground metal scena je još uvijek jaka. Vjerojatno znaš da su najpopularnije ove new school stvari kao Limp Bizkit, Papa Roach... that trendy shit!
Warrel Dane mi je nedavno rekao kako je situacija ipak najbolja u Chicagu i okolici.
Točno, u Chicagu se situacija nikada i nije mijenjala, vjerojatno i jedino tamo... Osim njega, metal je prilično popularan i u Los Angelesu, Teksasu...
Jedno osobno pitanje: primijetio sam da si promijenio frizuru, danas je ona veoma neobična...
Pa eto, kosa je počela opadati s moje glave! (smijeh) Što ćeš, starim...dešava se i najboljima od nas! (smijeh) Trebam biti kreativan i s onime što je ostalo...(smijeh)
U redu, Joey! Hvala ti na posvećenom vremenu.
Hvala tebi!
Još nam je samo ostala poruka upućena hrvatskim fanovima Armored Sainta, pa smo gotovi za ovaj put.
Hvala vam na podršci koju ste nam davali tijekom svih ovih godina. "Nod To The Old School" je objavljen samo zbog naših fanova. Na taj smo se način željeli odužiti svima koji vole našu glazbu, so check it out! Nadam se da se vidimo na sljedećoj europskoj turneji!